

Elogi del somriure

PER FRANCESC TORRALBA
VICEPRESIDENT D'ALDEES INFANTILS SOS CATALUNYA

El dia u d'octubre vam celebrar el dia internacional del somriure. És un pretext idoni per reflexionar sobre l'immens valor que té aquest petit gest facial que anomenem somriure.

El llenguatge corporal és, sovint, més expressiu, més significatiu i clar que el llenguatge verbal. El somriure és un joc de llenguatge, un mode de presentar-se, una forma d'interaccionar amb els altres. És un gest senzill, gairebé minúscul, però és molt poderós.

Quan miro al meu voltant per la ciutat, veig cares tristes, persones apressades, posats seriosos, preocupats, encaboriats. En saludar de lluny algú conegut, abans de parlar, ens somriem. És un gest que evoca reconeixement. Sé què hi ets i em plau retrobar-te de nou. Aquest petit moviment de llavis i

galtes obre converses, facilita trobades, prepara el terreny de la conversa. Sempre hauríem de començar amb un somriure, fins i tot, quan el que l'altre diu no ens complau o bé no hi estiguem conformes. El somriure es contagia i crea un clima empàtic que, acompanyat de paraules ben dites i oportunes, pot desencallar tota mena de processos difícils i de tensions entre persones i grups.

Hi ha el somriure forçat, que no surt del cor, que és prefabricat i que es nota de lluny, però també hi ha el somriure espontani, que neix del cor, que no és impostat. Viure acompanyat de

persones que somriuen és un do, una festa, un tresor a conservar.

El somriure dels altres importa, però això ens compromet. Ens hem de preguntar com interaccionem amb ells i què els diem o deixem de dir perquè facin un somriure. Massa sovint, els altres són com obstacles en la via pública, objectes que hem d'avançar, andròmines posades al bell mig. Ningú no vol ser considerat un objecte, ni una cosa. Quan somriem a algú li estem dient, sense dir-li, que compta, que té valor, que és algú que mereix reconeixement i atenció. És una manera de dir-li que no és invisible.

Fem el petit esforç de somriure quan algú ens adreça la paraula o quan ens adrecem a algú per demanar-li un favor o agrair-li una gestió.

Quan somriem a algú li estem dient, sense dir-li, que compta, que té valor.
